

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Tdo/33/2013
Identifikačné číslo spisu:	1508010525
Dátum vydania rozhodnutia:	26.09.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1508010525.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Micháлика a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 26. septembra 2013 v Bratislave, v trestnej veci obvineného F. X. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4To 57/2009, zo 16. júna 2009 takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného F. X. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 23. apríla 2009, sp. zn. 2T 137/2008, bol obvinený F. X. uznaný vinným v bode 1/ zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na ust. § 139 písm. c/ Tr. zák. a v bode 2/ zo zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. b/, písm. j/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/ opakovane, naposledy v presne nezistenom čase dňa 22. marca 2008 v B. na B. XX vo vstupnej hale obytného domu sa vyhrážal sestre - poškodenej I. X., nar. XX. Q. XXXX tak, že ak mu nezaplatí 200 000 Sk, tak jej znesie jej maloletú dcéru A. P., nar. XX. Q. XXXX s tým, že túto matke nevráti, pokým nedostane vyplatenú predmetnú sumu peňazí, ďalej sa vyhrážal I. X., že bude držať jej uvedenú dcéru na streche obytného domu dolu hlavou za nohy dovedty, pokým od nej nedostane predmetné peniaze,

2/ od 30. apríla 2007 až do 22. marca 2008 v rôznych časoch týral poškodenú matku V. X., nar. XX. F. XXXX, sestry I. X., nar. XX. Q. XXXX, K. X., nar. XX. H. XXXX, F. X., nar. XX. F. XXXX tak, že sa im slovne vyhrážal zabitím, ublížením na zdraví, vulgárne a oplzlo im nadával, neustále prespával pri dverách ich bytu číslo XX na X. poschodí bytového domu, opakovane všetkým strpčoval život, neustále ich sledoval a bránil im v riadnom vstupe do ich bytu, neustálym klopaním a búchaním na dvere a stenu bytu najmä v neskorých nočných hodinách, vyhrážaním sa, vykrikovaním a požadovaním stravy, pitia a peňazí s tým, že keď mu nebolo vyhovené, prenasledoval najmä poškodenú matku ráno do

práce a takto poškodeným odopieral pokojný spánok a oddych, ktorým konaním im spôsoboval permanentné psychické utrpenie a vyvolával u nich strach.

Prvostupňový súd uložil obvinenému podľa § 208 ods. 2 s použitím § 41 ods. 2, § 38 ods. 7 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 14 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obvineného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. súd obvinenému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podali odvolanie obvinený a okresný prokurátor Bratislava V.

Krajský súd v Bratislave uznesením, sp. zn. 4To 57/2009, zo 16. júna 2009 podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného F. X. a okresného prokurátora zamietol.

Proti druhostupňovému uzneseniu podal dovolanie obvinený z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. V písomných dôvodoch dovolania uviedol, že súdy neprihliadli na základnú zásadu trestného konania „in dubio pro reo“ a preto vo veci nesprávne rozhodli. Obvinený sa necíti byť vinný zo spáchaných trestných činov.

K trestnej činnosti uvedenej pod bodom 1/ uviedol, že jeho vina nebola jednoznačne a náležite preukázaná, poukázal na celý rad rozporov vo výpovediach poškodenej aj matky. Súd nebral do úvahy výpovede svedkov G. a V., ktorí 22. marca 2008 boli s ním a žiadne tvrdenia poškodenej a jej matky nepotvrdili a jednoznačne uviedli, že v ten deň poškodená s matkou ani vo vchode, kde sa mal údajne skutok stať, neboli a navyše krátko po ich rozlúčení prišli na údajné miesto činu príslušníci Policajného zboru a preto ani nemal kedy tento skutok spáchať.

K bodu 2/ obvinený napísal, že hádky, problémy, konflikty, vulgárne nadávky medzi ním a poškodenými boli, boli vzájomné a v žiadnom prípade neboli takej intenzity, že by konanie obvineného naplnilo skutkovú podstatu trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby. Túto skutočnosť podľa obvineného potvrdili všetci svedkovia a to susedia a svedkovia V. a G.. Práve opačne jeho matka napadla a bila a keby páchal trestnú činnosť nebola by ho jeho sestra púšťala do bytu a ukazovala mu jej dcéru.

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1, ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Bratislava V ako aj uznesenie Krajského súdu v Bratislave a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Okresný prokurátor Bratislava V vo vyjadrení k dovolaniu obvineného uviedol, že prvostupňový súd správne zistil skutkový stav, vychádzal pri zisťovaní skutkového stavu z výpovedí poškodených - svedkov. Správne ustálil právnu kvalifikáciu konania obvineného. Navrhol, aby dovolací súd dovolanie obvineného ako nedôvodné zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 Tr. por., veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo a podal riadny opravný prostriedok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preštudovaní spisového materiálu dospel k záveru, že podané

dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V súlade s § 385 ods. 1 Tr. por. je dovolací súd viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorý je určený k náprave v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení, čo celkom zreteľne vyplýva z konštrukcie jednotlivých dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. l/ Tr. por., resp. aj z ustanovenia § 374 ods. 3 Tr. por. Ako už aj z vyššie uvedeného vyplýva, neslúži teda k revízii a náprave skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, upravovať alebo meniť iba súd odvolací (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Tr. por.). Samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení dovolací súd nemôže skúmať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie okolností potrebných na rozhodnutie o dovolaní môže vykonať dovolací súd dôkazy len v obmedzenom rozsahu. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je daný v prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení. Dovolanie je teda určené k náprave právnych chýb rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie nesprávne právne posúdenie zisteného skutku alebo nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Právnym posúdením skutku sa rozumie jeho hmotnoprávne posúdenie. Podstatou právneho posúdenia skutku je aplikácia hmotného práva, t. j. Trestného zákona na skutkový stav, ktorý zistil súd. Najvyšší súd môže rozhodnutie súdov nižších súdov zmeniť, ak zistí, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiadny trestný čin, alebo že išlo o iný trestný čin.

Nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie porušenie ustanovení Trestného zákona alebo nesprávne použitie iných právnych predpisov (napr. Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka).

K samotnému dovolaniu obvineného je potrebné uviesť, že dovolanie smeruje k hodnoteniu dôkazov, k tomu, že súdy vykonané dôkazy zle vyhodnotili, neodstránili rozpory vo výpovediach svedkov, nerešpektovali zásadu trestného konania „in dubio pro reo“. Poukazuje na to, že súdy pri hodnotení nebrali do úvahy ako vierohodné výpovede svedkov G. a V., ktorí podľa jeho názoru nepotvrďovali výpovede poškodených. Obvinený sa stavia do role poškodeného, ktorého mala napadnúť jeho matka.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. ako už bolo konštatované, môže byť naplnený len vtedy, keď rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť. Námietky vzťahujúce sa k skutkovým zisteniam nie sú prípustným dôvodom na podanie dovolania. Namietanie nesprávne vyhodnoteného dokazovania predstavuje namietanie skutkových zistení a záverov, čo ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ nepripúšťa. Obvinený v dovolaní neuviedol, ako by malo byť podľa jeho názoru konanie správne kvalifikované, len poukázal na podané odvolanie proti prvostupňovému rozsudku a na jeho návrhy na to, ako by súd mal podľa jeho názoru kvalifikovať jeho konanie. Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že právna kvalifikácia konania obvineného uvedená v prvostupňovom rozhodnutí zodpovedá stavu veci a zákonu.

Z horeuvedených dôkazov vyplýva, že nie je vo veci naplnený dovolací dôvod podľa ust. § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného ako nedôvodné odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.